

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 339

50 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2007 m. gruodžio 21 d.

Turinys

II Akta, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

SPRENDIMAI

Taryba

2007/712/EB:

- ★ 2007 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimas dėl Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo pasirašymo Bendrijos vardu 1
- Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 3

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2007 m. spalio 15 d.

**dėl Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir
vykdymo pasirašymo Bendrijos vardu**

(2007/712/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą ir jos 300 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

Briuselio konvencijos ir Lugano konvencijos peržiūros. Derybose priimta darbo grupės parengta Konvencijos projektas, kurį 1999 m. gegužės 27–28 d. susitikimuose patvirtino Taryba.

(1) 1988 m. rugsėjo 16 d. Europos Bendrijų valstybės narės su Islandijos Respublika, Norvegijos Karalyste ir Šveicarijos Konfederacija pasirašė tarptautinį susitarimą dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ (Lugano konvencija), kuria išplėstas 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos, apimančios tuos pačius klausimus⁽²⁾ (Briuselio konvencija), taisyklių taikymas Islandijoje, Norvegijoje ir Šveicarijoje.

(2) 1998–1999 m. *ad hoc* darbo grupėje, kurioje taip pat dalyvavo Šveicarija, Norvegija ir Islandija, vyko derybos dėl

(3) Vėlesnės derybos dėl šio teksto Taryboje sąlygojo, kad buvo priimtas 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos, teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽³⁾, kuris modernizavo Briuselio konvencijos taisykles ir padarė pripažinimo ir vykdymo sistemą spartesne ir veiksmingesne.

(4) Atsižvelgiant į Briuselio ir Lugano konvencijų jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo sistemų paraleles, Lugano konvenciją reikia suderinti su Reglamentu (EB) Nr. 44/2001, siekiant tokio paties lygmens sprendimų apsikeitimo tarp ES valstybių narių ir atitinkamų ELPA valstybių.

(5) Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties pridedamą protokolą dėl Danijos pozicijos, Danija nedalyvauja priemonių taikyme pagal Europos bendrijos steigimo sutarties IV antraštinę dalį. Kad Lugano konvencijos taisyklės galiotų Danijai, naujojoje konvencijoje, apimančioje tuos pačius klausimus, Danija turi dalyvauti kaip Susitariančioji Šalis.

⁽¹⁾ Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų vykdymo komercinėse ir civilinėse bylose (OL L 319, 1988 11 25, p. 9).

⁽²⁾ Briuselio konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų vykdymo komercinėse ir civilinėse bylose (OL L 299, 1972 12 31, p. 32). (Konsoliduota redakcija OL C 27, 1998 1 26, p. 1.)

⁽³⁾ OL L 12, 2001 1 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

- (6) 2002 m. rugsėjo 27 d. sprendimu Taryba įgaliojo Komisiją vesti derybas siekiant priimti naują Lugano konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo.
- (7) Komisija Europos bendrijos vardu vedė derybas dėl tokios konvencijos su Islandija, Norvegija, Šveicarija ir Danija.
- (8) Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties pridedamo Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą.
- (9) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą, neprivalo jo laikytis ir jis neturi būti jai taikomas.
- (10) Konvencija, parafuota Briuselyje 2007 m. kovo 28 d., turėtų būti pasirašyta,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pakeičiančios 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugano konvenciją, pasirašymas patvirtinamas Bendrijos vardu su sąlyga, kai ši konvencija bus sudaryta.

Konvencijos tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), kuris (-ie) įgaliojamas (-ami) Bendrijos vardu pasirašyti Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo.

Priimta Liuksemburge 2007 m. spalio 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. AMADO

KONVENCIJA**dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo**

PREAMBULĖ

ŠIOS KONVENCIJOS AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

NUSPRENDUSIOS savo teritorijose stiprinti čia įsisteigusių asmenų teisinę apsaugą,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad šiuo tikslu reikia nustatyti tarptautinę teismų jurisdikciją, palengvinti teismo sprendimų pripažinimą ir sukurti operatyvią procedūrą, užtikrinančią teismo sprendimų, autentiškų dokumentų ir teismo susitarimų vykdymą,

SUPRASDAMOS minėtų dokumentų tarpusavio ryšius, kurie buvo oficialiai patvirtinti ekonominėje srityje remiantis laisvosios prekybos susitarimais, sudarytais tarp Europos bendrijos ir tam tikrų Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių,

ATSIŽVELGDAMOS į:

- 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselio konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo su pakeitimais, padarytais Prisijungimo konvencijomis po kelių iš eilės Europos Sąjungos plėtros etapų,
- 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugano konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, kuri praplečia 1968 m. Briuselio konvencijos taisyklių taikymą tam tikroms Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėms narėms,
- 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, kuris pakeitė minėtą Briuselio konvenciją,
- Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimą dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą Briuselyje 2005 m. spalio 19 d.,

ĮSITIKINUSIOS, kad Reglamente (EB) Nr. 44/2001 nustatytų principų taikymo išplėtimas iki šio teisės norminio akto Susitariančiųjų Šalių padės sustiprinti teisinį ir ekonominį bendradarbiavimą,

NORĖDAMOS užtikrinti kuo vienodesnę šios konvencijos aiškinimą,

NUSPRENDĖ šiomis aplinkybėmis sudaryti šią konvenciją ir

SUSITARĖ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS*1 straipsnis*

1. Ši konvencija taikoma civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Tačiau ji netaikoma mokesčių, muitinių arba administracinėms byloms.

2. Ši konvencija netaikoma:

- a) fizinių asmenų statusui arba teisnumui ir veiksnui, nuosavybės teisėms, susijusioms su santuokiniais ryšiais, testamentais ir paveldėjimu;

- b) bankrotui, nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimo procesams, teisminėms priemonėms, kompromisiniams susitarimams ir panašioms byloms;
- c) socialiniam draudimui;
- d) arbitražui.

3. Šioje konvencijoje vartojama sąvoka „šios konvencijos privalanti laikytis valstybė“ reiškia bet kurią valstybę, kuri yra šios konvencijos Susitariančioji Šalis arba Europos bendrijos valstybė narė. Ši sąvoka taip pat gali reikšti Europos bendriją.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

JURISDIKCIJA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

2 straipsnis

1. Laikantis šios konvencijos nuostatų, šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenantiems asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, bylos turi būti keliamos tos valstybės teismuose.
2. Asmenims, nesantiems šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje jie nuolat gyvena, piliečiais, taikomos tos valstybės piliečiams galiojančios jurisdikcijos taisyklės.

3 straipsnis

1. Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenantiems asmenims bylos gali būti keliamos kitos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismuose tik pagal šios antraštinės dalies 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.
2. Prieš pirmiau nurodytus asmenis netaikomos I priede nustatytos nacionalinės jurisdikcijos taisyklės.

4 straipsnis

1. Jeigu atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kiekvienos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismų jurisdikciją pagal 22 ir 23 straipsnius nustato tos valstybės teisė.
2. Prieš tokį atsakovą bet kuris šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenantis asmuo, neatsižvelgiant į jo pilietybę, gali naudotis toje valstybėje galiojančiomis jurisdikcijos taisyklėmis, ypač I priede nurodytomis taisyklėmis, taip pat, kaip tos valstybės piliečiai.

2 SKIRSNIS

Speciali jurisdikcija

5 straipsnis

Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenančiam asmeniui kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje byla dėl:

1. a) sutarties gali būti iškelta atitinkamos prievolės vykdymo vietos teismuose;
- b) pagal šią nuostatą ir jeigu nesusitariama kitaip, atitinkamos prievolės vykdymo vieta yra:
 - parduodant prekes – šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, į kurią prekės buvo arba turėtų būti pristatytos pagal sutartį,

- teikiant paslaugas – šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kurioje paslaugos buvo arba turėtų būti suteiktos pagal sutartį;

c) a papunktis taikomas tuomet, kai netaikomas b papunktis;

2. išlaikymo:

- a) gali būti iškelta kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios arba gyvenamosios vietos teismuose; arba
- b) teisme, kuris turi jurisdikciją nagrinėti bylas dėl asmens statuso, jeigu išlaikymo byla yra susijusi su tokiomis bylomis, išskyrus atvejus, kai tokia jurisdikcija yra pagrįsta tik vienos iš šalių pilietybe; arba
- c) teisme, kuris turi jurisdikciją nagrinėti bylas dėl tėvų atsakomybės, jeigu išlaikymo byla yra susijusi su tokiomis bylomis, išskyrus atvejus, kai tokia jurisdikcija yra pagrįsta tik vienos iš šalių pilietybe;

3. civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti, teismuose;

4. reikalavimo atlyginti nuostolius arba žalą, padarytą veiksmu, dėl kurio keliama baudžiamoji byla, gali būti iškelta tokias bylas nagrinėjančiame teisme, jeigu minėtas teismas pagal jam taikomą teisę turi jurisdikciją nagrinėti civilines bylas;

5. ginčo, susijusio su filialo, agentūros arba kitokio padalinio veikla, gali būti iškelta vietos, kurioje veikia toks filialas, agentūra arba kitoks padalinys, teismuose;

6. turto patikėtojo, patikėtinio ar dėl turto patikėjimo sutarties, sudarytos pagal įstatymą arba rašytine forma, arba žodžiu ir patvirtintos raštu, naudos gavėjo gali būti iškelta šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra patikėtas turtas, teismuose;

7. ginčo, susijusio su reikalavimu išmokėti kompensaciją už krovinio arba frachto išgelbėjimą, gali būti iškelta teismuose, kurių kompetencijai priklausančias atitinkamas krovinyje arba frachte:

a) buvo areštuotas kaip kompensacijos sumokėjimo užtikrinimo priemonė; arba

b) galėjo būti tokiu būdu areštuotas, bet buvo pateiktas laidavimas arba kitas prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas,

su sąlyga, kad ši nuostata yra taikoma tik pareiškus, kad atsakovui priklauso dalis krovinio arba frachto arba kad jo dalis atsakovui priklausė išgelbėjimo metu.

6 straipsnis

Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenančiam asmeniui byla taip pat gali būti iškelta:

1. kai minėtas asmuo yra vienas iš atsakovų teismuose pagal bet kurio iš jų nuolatinę gyvenamąją vietą, jeigu reikalavimai yra taip glaudžiai susiję, kad yra tikslinga juos nagrinėti ir spręsti visus iš karto, siekiant išvengti atskirų teismo procesų metu priimtų sprendimų nesuderinamumo;

2. kaip trečiajam asmeniui byloje dėl laidavimo arba garantijos ar bet kurioje kitoje byloje kaip trečiajam asmeniui teisme, kuriame buvo iškelta pagrindinė byla, išskyrus atvejus, kai tokia byla buvo iškelta tik siekiant pašalinti minėtą asmenį iš ją nagrinėti kompetentingo teismo jurisdikcijos;
3. pagal priešinį ieškinį, susijusį su ta pačia sutartimi arba faktais, kuriais buvo pagrįstas pagrindinis ieškinys, teisme, kuris nagrinėja pagrindinį ieškinį;
4. dėl sutarties, jeigu ieškinį galima sujungti su ieškiniu tam pačiam atsakovui, kai tokios bylos yra susijusios su daiktinėmis teisėmis į nekilnojamąjį turtą, šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra turtas, teisme.

7 straipsnis

Jeigu pagal šią konvenciją šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismas turi jurisdikciją byloje, susijusiose su atsakomybe už laivo naudojimą arba eksploataciją, toks teismas arba bet kuris kitas tuo tikslu vietoj jo valstybės nacionaliniame įstatyme numatytas teismas taip pat turi jurisdikciją nagrinėti tokios atsakomybės apribojimo bylas.

3 SKIRSNIS

Jurisdikcija byloje, susijusiose su draudimu

8 straipsnis

Bylose, susijusiose su draudimu, jurisdikcija nustatoma pagal šį skirsnį, nepažeidžiant 4 straipsnio ir 5 straipsnio 5 punkto.

9 straipsnis

1. Draudikui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, bylą galima iškelti:
 - a) valstybės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teismuose; arba
 - b) kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, jeigu ieškinius pateikia draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas, ieškovo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose; arba
 - c) bendro draudimo sutarties atveju – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra iškelta byla pagrindiniam draudėjui, teismuose.
2. Jei Draudiko, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra kitoje nei šios konvencijos privalanti laikytis valstybė, tačiau jis turi skyrių, agentūrą arba kitą padalinį vienoje iš šios konvencijos privalančių laikytis valstybių, tai ginčiuose, susijusiuose su skyriaus, agentūros arba kito padalinio veikla, laikoma, kad to asmens nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra toje valstybėje.

10 straipsnis

Atsakomybės arba nekilnojamojo turto draudimo atveju, draudikui byla taip pat gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, teismuose. Ši nuostata taip pat taikoma, jei kilnojamas ir nekilnojamas turtas yra nurodyti vienoje draudimo sutartyje ir kai abiejų rūšių turtui žalą padaro tas pats įvykis.

11 straipsnis

1. Atsakomybės draudimo atveju draudikas taip pat gali būti įtrauktas į nukentėjusiosios šalies apdraustajam iškeltą bylą, jeigu teisė, kuria vadovaujasi teismas, tai leidžia.
2. 8, 9 ir 10 straipsniai taikomi nukentėjusiosios šalies tiesioginiams ieškiniams draudikui, jeigu tokie tiesioginiai ieškiniai yra leidžiami.
3. Jeigu tokius tiesioginius ieškinius reglamentuojanti teisė numato, kad draudėją arba apdraustąjį galima įtraukti į bylą kaip šalį, jos priskiriamos to paties teismo jurisdikcijai.

12 straipsnis

1. Nepažeisdamas 11 straipsnio 3 dalies, draudikas gali kelti bylą tik šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra draudėjas, apdraustasis ar naudos gavėjas.
2. Šio skirsnio nuostatos nedaro poveikio teisei kelti priešinį ieškinį teisme, kuriame, kaip nurodoma šiame skirsnyje, dar nebaigtas nagrinėti pagrindinis ieškinys.

13 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą, kuris:

1. sudarytas po to, kai kilo ginčas; arba
2. leidžia draudėjui, apdraustajam arba naudos gavėjui kelti bylą kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje; arba
3. sudarytas tarp draudėjo ir draudiko, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) arba įprasta gyvenamoji vieta (buveinė) sutarties sudarymo metu yra toje pačioje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, ir pagal kurią tos valstybės teismams suteikiama jurisdikcija, net jeigu žalą sukėlęs įvykis būtų įvykęs užsienyje, jeigu toks susitarimas neprieštarauja minėtos valstybės įstatymams; arba
4. sudarytas su šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat negyvenančiu draudėju, išskyrus privalomąjį arba su nekilnojamoju turtu, esančiu šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, susijusį draudimą; arba
5. yra susijęs su draudimo sutartimi, sudaryta dėl vienos ar daugiau 14 straipsnyje nustatytų rizikos rūšių.

14 straipsnis

13 straipsnio 5 punkte minimos rizikos rūšys yra šios:

1. visų rūšių nuostoliai arba žala, kuriuos patiria:
 - a) jūroje plaukiojantys laivai, vandenyje arba atvirose jūrose esantys įrenginiai arba orlaiviai, kylantys iš pavojų, susijusių su jų naudojimu komerciniams tikslams;
 - b) tranzitu gabenamos prekės, kitos nei keleivių bagažas, jeigu tranzitą vykdo arba jeigu jis apima gabenimą laivais arba orlaiviais;
2. visų rūšių atsakomybė, išskyrus atsakomybę už keleivių kūno sužalojimą arba jų bagažo praradimą ar sugadinimą:
 - a) kuri atsiranda dėl 1 punkto a papunktyje nurodytų laivų, įrenginių arba orlaivių naudojimo arba eksploatacijos, jeigu šios konvencijos privalanti laikytis valstybė, kurioje tokie orlaiviai yra registruoti, nedraudžia sudaryti jurisdikcijos susitarimų, susijusių su tokios rizikos draudimu;
 - b) už 1 punkto b papunktyje apibūdintų tranzitu gabenamų prekių padarytus nuostolius arba žalą;
3. visų rūšių finansiniai nuostoliai, susiję su 1 punkto a papunktyje nurodytų laivų, įrenginių arba orlaivių naudojimu arba eksploatacija, ypač frachto arba laivo nuomos mokesčio praradimas;

4. visų rūšių rizika arba turtinės teisės, susijusios su bet kuriomis 1–3 punktuose nurodytomis rizikos rūšimis;
5. neatsižvelgiant į 1–4 punktus, visos didelės rizikos.

4 SKIRSNIS

Jurisdikcija, susijusi su vartojimo sutartimis

15 straipsnis

1. Bylose dėl sutarties, kurią asmuo, vartotojas, sudaro tokiam tikslui, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su jo darbu arba profesija, jurisdikcija nustatoma vadovaujantis šiuo skirsniu, nepažeidžiant 4 straipsnio ir 5 straipsnio 5 punkto, jeigu:
 - a) sutartis sudaryta dėl prekių pardavimo išsimokėtinai grąžinamo dalinių įmokų kredito sąlygomis; arba
 - b) sutartis sudaryta dėl paskolos, kuri turi būti grąžinta dalimis, arba dėl bet kurios kitos formos kredito, suteikto prekių pardavimui finansuoti; arba
 - c) visais kitais atvejais – sutartis buvo sudaryta su šalimi, vykdančia komercinę arba profesinę veiklą šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančia su minėta valstybe ar keliomis valstybėmis, įskaitant pastarąją, ir jeigu minima sutartis yra priskiriama tokios veiklos sričiai.
2. Jeigu vartotojas sudaro sutartį su šalimi, kuri šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat negyvena (neturi buveinės), bet vienoje iš šios konvencijos privalančių laikytis valstybių turi filialą, agentūrą arba kitą padalinį, visuose su minėto filialo, agentūros arba padalinio operacijomis susijusiuose ginčiuose laikoma, kad tokios šalies nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra toje valstybėje.
3. Šis skirsnis netaikomas vežimo sutarčiai, išskyrus sutartį, pagal kurią už apimančią kainą kartu numatyta kelionė ir nakvynė.

16 straipsnis

1. Vartotojas kitai sutarties šaliai bylą gali iškelti šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra nuolatinė tos sutarties šalies gyvenamoji vieta ar buveinė, teismuose arba vartotojo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose.
2. Bylą vartotojui kita sutarties šalis gali iškelti tik šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.
3. Šis straipsnis nedaro poveikio teisei kelti priešinę ieškinį teisme, kuriame, kaip nurodoma šiame skirsnyje, dar nebaigtas nagrinėti pagrindinis ieškiny.

17 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą, kuris:

1. sudarytas po to, kai kilo ginčas; arba
2. leidžia vartotojui kelti bylą teismuose, kituose nei nurodyti šiame skirsnyje; arba
3. sudarytas tarp vartotojo ir kitos sutarties šalies, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) arba įprasta gyvenamoji vieta (buveinė) sutarties sudarymo metu yra toje pačioje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, ir kuris tos valstybės teismams suteikia jurisdikciją, jeigu toks susitarimas neprieštarauja minėtos valstybės įstatymams.

5 SKIRSNIS

Jurisdikcija, susijusi su individualiomis darbo sutartimis

18 straipsnis

1. Bylose, susijusiose su individualiomis darbo sutartimis, jurisdikcija nustatoma vadovaujantis šiuo skirsniu, nepažeidžiant 4 straipsnio ir 5 straipsnio 5 punkto.
2. Jeigu darbuotojas sudaro individualią darbo sutartį su darbdaviu, kuris šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat negyvena, bet vienoje iš šios konvencijos privalančių laikytis valstybių turi filialą, agentūrą arba kitokį padalinį, visuose su minėto filialo, agentūros arba padalinio veikla susijusiuose ginčiuose laikoma, kad darbdavio nuolatinė gyvenamoji vieta yra toje valstybėje.

19 straipsnis

Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) turinčiam darbdaviui bylą galima iškelti:

1. valstybės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teismuose; arba
2. kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje:
 - a) darbuotojo darbo vietos teismuose arba paskutinės tokios darbo vietos teismuose; arba
 - b) jeigu darbuotojo įprasta darbo vieta yra arba buvo ne toje pačioje šalyje – vietos, kurioje yra arba buvo darbuotoją įdarbinęs padalinys, teismuose.

20 straipsnis

1. Darbdavys bylą gali iškelti tik šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra darbuotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.
2. Šio skirsnio nuostatos nedaro poveikio teisei kelti priešinį ieškinį teisme, kuriame, kaip nurodoma šioje dalyje, dar nebaigtas nagrinėti pagrindinis ieškinys.

21 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą dėl jurisdikcijos, kuris:

1. sudarytas po to, kai kilo ginčas; arba
2. leidžia darbuotojui iškelti bylą kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje.

6 SKIRSNIS

Išimtinė jurisdikcija

22 straipsnis

Toliau išvardyti teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę):

1. teismo procesuose, kurių objektas yra daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą arba nekilnojamojo turto nuoma, – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra turtas, teismai.

Tačiau teismo procesuose, kurių objektas yra nekilnojamojo turto nuoma laikinam privačiam naudojimui ne ilgesniam kaip šešių mėnesių iš eilės laikotarpiui, šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismai taip pat turi jurisdikciją, jeigu nuomininkas yra fizinis asmuo ir jeigu nuomojamos nuosavybės savininko ir nuomininko nuolatinė gyvenamoji vieta yra toje pačioje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje;

2. teismo procesuose, kurių objektas yra įstatų galiojimas, bendrovių ar kitų juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų asociacijų negaliojimo, likvidavimo ar jų valdymo organų sprendimų galiojimas, – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje yra minėtos bendrovės, juridinio asmens arba asociacijos buveinė, teismai. Minėtai buveinės vietai nustatyti teismas taiko savo tarptautinės privatinės teisės taisykles;
3. teismo procesuose, kurių objektas yra įrašų valstybiniuose registruose galiojimas, – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje tvarkomas registras, teismai;
4. teismo procesuose, susijusiuose su patentų, prekių ženklų, dizainų arba kitų panašių teisių registracija arba galiojimu, kurias reikalaujama deponuoti arba registruoti, nepaisant to, ar klausimas kyla pateikus ieškinį, ar ginantis, – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje buvo kreiptasi dėl deponavimo arba registravimo, deponavimas arba registravimas buvo atliktas, arba pagal Bendrijos dokumento arba tarptautinės konvencijos sąlygas yra laikomas atliktu, teismai.

Nepažeidžiant Europos patentų biuro jurisdikcijos pagal 1973 m. spalio 5 d. Miunchene pasirašytą Europos patentų išdavimo konvenciją, kiekvienos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę), teismo procesuose, susijusiuose su bet kurio tai valstybei išduoto Europos patento registravimu arba galiojimu, nepaisant to, ar klausimas kyla pateikus ieškinį, ar ginantis;

5. teismo procesuose, susijusiuose su teismo sprendimų vykdymu, – šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje minėtas teismo sprendimas buvo arba turi būti įvykdytas, teismai.

7 SKIRSNIS

Jurisdikcijos prorogacija

23 straipsnis

1. Jeigu šalys, kurių vienos arba daugiau nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, yra susitarusios, kad šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismas arba teismai turi jurisdikciją spręsti bet kuriuos ginčus, kilusius arba galinčius kilti dėl konkrečių teisinių santykių, minėtas teismas arba minėti teismai turi jurisdikciją. Tokia jurisdikcija yra išimtinė, jeigu šalys nebuvo susitarusios kitaip. Toks jurisdikciją suteikiantis susitarimas:

- a) priimamas arba paliudijamas raštu; arba
- b) priimamas tokia forma, kuri atitinka šalių tarpusavyje nustatytą praktiką; arba
- c) tarptautinės prekybos arba komercijos srityje priimamas tokia forma, kuri atitinka panaudojimą, apie kurį šalys žino arba turėjo žinoti, ir kurį tokioje prekyboje arba komercijoje plačiai žino ir vykdo sutarčių, susijusių su konkrečia prekyba arba atitinkama komercija, šalys.

2. Bet kuris elektroninėmis priemonėmis perduodamas informacinis pranešimas, kuris yra ilgalaikis susitarimo įrašas, laikomas lygiaverčiu rašytinei formai.

3. Jeigu tokį susitarimą priima šalys, kurių nė vienos nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kitų šios konvencijos privalančių laikytis valstybių teismai minėtų šalių ginčams neturi jurisdikcijos, išskyrus tuos atvejus, kai pasirinktas teismas arba teismai jurisdikcijos atsisakė.

4. Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kuriai turto patikėjimo dokumentu buvo suteikta jurisdikcija, teismas arba teismai turi išimtinę jurisdikciją bet kurioje byloje, iškeltoje patikėtojiui, patikėtiniui arba naudos gavėjui, jeigu byla yra susijusi su turto patikėjimo santykiais tarp šių asmenų arba jų teisėmis ar įsipareigojimais.

5. Susitarimai arba jurisdikciją suteikiančio turto patikėjimo dokumento nuostatos neturi teisinės galios, jeigu jie prieštarauja 13, 17 arba 21 straipsniui arba jeigu teismai, kurių jurisdikcija juose nenumatyta, turi išimtinę jurisdikciją pagal 22 straipsnį.

24 straipsnis

Be jurisdikcijos, kylančios iš kitų šios konvencijos nuostatų, jurisdikciją turi šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismas, į kurį atvyksta atsakovas. Ši taisyklė netaikoma, jeigu atsakovas atvyksta į teismą dėl jurisdikcijos užginčijimo arba jeigu pagal 22 straipsnį kitas teismas turi išimtinę jurisdikciją.

8 SKIRSNIS

Jurisdikcijos ir priimtumo tikrinimas

25 straipsnis

Jeigu šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismui pateikiamas reikalavimas yra iš esmės susijęs su byla, kuri pagal 22 straipsnį priskiriama išimtinai kitos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismų jurisdikcijai, pirmiau nurodytas teismas savo iniciatyva viešai paskelbia, kad neturi jurisdikcijos.

26 straipsnis

1. Jeigu atsakovui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra vienoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, byla iškeliama kitos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teisme ir jis neatvyksta į teismą, teismas savo iniciatyva viešai paskelbia, kad neturi jurisdikcijos, nebent jo jurisdikcija numatyta pagal šios konvencijos nuostatas.

2. Teismas sustabdo bylos procesą, kol įrodoma, kad atsakovas turėjo galimybę laiku gauti bylos iškėlimo arba lygiavertį dokumentą, kad galėtų gintis, arba kad buvo imtasi visų šiam tikslui būtinų priemonių.

3. Vietoj šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikomas 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl civilinių ir komercinių bylų teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo užsienyje 15 straipsnis, jeigu pagal šią konvenciją bylos iškėlimo dokumentas arba lygiavertis dokumentas turi būti perduotas.

4. Europos bendrijos valstybės narės, kurios privalo laikytis 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1348/2000 arba Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl civilinių ir komercinių bylų teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo, pasirašyto 2005 m. spalio 19 d. Briuselyje, tarpusavio santykiams taiko minėto reglamento 19 straipsnio nuostatas, jeigu pagal šį reglamentą arba minėtą susitarimą bylos iškėlimo dokumentas arba lygiavertis dokumentas turi būti perduotas.

9 SKIRSNIS

Lis pendens – susiję ieškiniai

27 straipsnis

1. Jeigu skirtingų šios konvencijos privalančių laikytis valstybių teismuose iškeltos bylos tuo pačiu ieškinio pagrindu ir tarp tų pačių šalių, bet kuris teismas, kitas nei teismas, kuriame buvo iškelta pirmoji byla, savo iniciatyva sustabdo bylos procesą, kol nustatoma pirmojo iškėlusio bylą teismo jurisdikcija.

2. Jeigu nustatoma teismo, kuriame buvo iškelta pirmoji byla, jurisdikcija, bet kuris teismas, kitas nei pirmiau nurodytas teismas, atsisako jurisdikcijos pastarojo naudai.

28 straipsnis

1. Jeigu skirtingų šios konvencijos privalančių laikytis valstybių teismuose yra nagrinėjamos susijusios bylos, bet kuris teismas, išskyrus pirmąjį teismą, kuriame buvo iškelta byla, gali sustabdyti savo bylos procesą.

2. Jeigu šios bylos yra nagrinėjamos pirmosios instancijos teisme, bet kuris teismas, išskyrus pirmąjį teismą, kuriame buvo iškelta byla, vienos iš šalių prašymu taip pat gali atsisakyti jurisdikcijos, jeigu nagrinėjamose bylose jurisdikciją turi pirmasis bylą iškėlęs teismas ir jeigu pagal jo taikomą teisę leidžiama minėtas bylas nagrinėti kartu.

3. Pagal šį straipsnį bylos laikytinos susijusiomis, kai tarp jų yra toks glaudus ryšys, kad jas tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti sprendimų nesuderinamumo rizikos, atsirandančios bylas nagrinėjant atskirai.

29 straipsnis

Jeigu bylos priskiriamos išimtinai kelių teismų jurisdikcijai, bet kuris teismas, kitas nei teismas, kuriame byla buvo iškelta pirmą kartą, atsisako jurisdikcijos pastarojo teismo naudai.

30 straipsnis

Pagal šį skirsnį laikoma, kad byla teisme iškeliama:

1. kai teismui įteikiamas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas, laikantis sąlygos, kad ieškovas nepažeidė pareigos imtis jam privalomų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų įteiktas atsakovui; arba
2. kai jį gauna už dokumento įteikimą atsakinga institucija, jeigu pirmiausia dokumentas turi būti įteiktas ne teismui, laikantis sąlygos, kad ieškovas nepažeidė pareigos imtis jam privalomų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų įteiktas teismui.

10 SKIRSNIS

Laikinosios, įskaitant apsaugos, priemonės*31 straipsnis*

Prašymas dėl laikinųjų (įskaitant apsaugos) priemonių, kurias numato šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teisė, taikymo gali būti paduotas šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismui, net jeigu pagal šią konvenciją nagrinėti bylą iš esmės jurisdikciją turi kitos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISMO SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS*32 straipsnis*

Šioje konvencijoje vartojama sąvoka „teismo sprendimas“ reiškia bet kokią šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismo sprendimą, nepaisant to, kaip jis yra vadinamas, įskaitant dekretą, įsakymą, sprendimą ar vykdomąjį raštą, taip pat ir teismo pareigūno nurodymą dėl žyminio mokesčio ar išlaidų nustatymo.

1 SKIRSNIS

Pripažinimas*33 straipsnis*

1. Vienoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje priimtas teismo sprendimas turi būti pripažintas kitose šios konvencijos privalančiose laikytis valstybėse nereikalaujant pradėti kokio nors specialaus proceso.
2. Bet kuri suinteresuota šalis, kurios keliamas teismo sprendimo pripažinimo klausimas yra ginčo esmė, gali pagal šios antraštinės dalies 2 ir 3 skirsniuose numatytą tvarką kreiptis dėl nutarties dėl teismo sprendimo pripažinimo išdavimo.
3. Jei proceso baigtis šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teisme priklauso nuo klausimo dėl pripažinimo, tai tas teismas turi jurisdikciją spręsti tokį klausimą.

34 straipsnis

Teismo sprendimas nepripažįstamas:

1. jei toks pripažinimas aiškiai prieštarauja valstybės, kurioje siekiama jį pripažinti, viešajai tvarkai;
2. jei jis buvo priimtas atsakovui nedalyvaujant procese, kai atsakovas neturėjo galimybės laiku ir tinkamu būdu gauti bylos iškėlimo arba lygiavertio dokumento, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos, išskyrus atvejus, kai atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskųsti tokį sprendimą, kai tai jam buvo įmanoma padaryti;
3. jei jis nesuderinamas su sprendimu, priimtu dėl ginčo tarp tų pačių šalių prašomoje sprendimo pripažinimo valstybėje;

4. jei jis nesuderinamas su anksčiau kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje priimtu teismo sprendimu dėl ieškinio tuo pačiu pagrindu tarp tų pačių šalių, jei ankstesnis sprendimas atitinka sprendimų pripažinimo sąlygas prašomoje pripažinti valstybėje.

35 straipsnis

1. Be to, sprendimas nėra pripažįstamas, jei jis prieštarauja II antraštinės dalies 3, 4 ar 6 skirsniams arba 68 straipsnyje nurodytu atveju. Teismo sprendimą taip pat galima atsisakyti pripažinti visais 64 straipsnio 3 dalyje ar 67 straipsnio 4 dalyje numatytais atvejais.
2. Nagrinėdamas pirmesnėje dalyje nurodytus jurisdikcijos pagrindus, prašomas teismas ar kompetentinga institucija privalo vadovautis faktais, kuriais remdamasis kilmės valstybės narės teismas nustatė savo jurisdikciją.
3. Priklausomai nuo šio straipsnio 1 dalies nuostatų, kilmės valstybės teismo jurisdikcija negali būti peržiūrima. 34 straipsnio 1 punkte minimas viešosios tvarkos kriterijus negali būti taikomas taisysklėms dėl jurisdikcijos.

36 straipsnis

Jokiomis aplinkybėmis užsienio teismo sprendimas negali būti peržiūrimas iš esmės.

37 straipsnis

1. Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje prašoma pripažinti kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje priimtą teismo sprendimą, teismas gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei šis sprendimas apskūstas įprasta apeliacine tvarka.
2. Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje prašoma pripažinti Airijoje ar Jungtinėje Karalystėje priimtą teismo sprendimą, teismas gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei sprendimo vykdymas yra sustabdomas dėl jo apskundimo jį priėmusio teismo valstybėje.

2 SKIRSNIS

Teismo sprendimo vykdymas

38 straipsnis

1. Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje priimtas ir joje turintis būti vykdomas teismo sprendimas vykdomas kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kai suinteresuotosios šalies prašymu jis buvo paskelbtas vykdytinu toje kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje.
2. Tačiau Jungtinėje Karalystėje toks teismo sprendimas vykdomas Anglijoje ir Velse, Škotijoje arba Šiaurės Airijoje, kai suinteresuotosios šalies prašymu jis buvo užregistruotas vykdyti toje Jungtinės Karalystės dalyje.

39 straipsnis

1. Prašymas pateikiamas II priedo sąraše nurodytam teismui ar kompetentingai institucijai.
2. Vietos jurisdikcija nustatoma pagal šalies, kurios atžvilgiu reikalaujama vykdyti sprendimą, nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) arba sprendimo vykdymo vietą.

40 straipsnis

1. Prašymo pateikimo procedūrą reglamentuoja valstybės, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, įstatymai.
2. Pareiškėjas privalo nurodyti adresą, kuriuo turi būti įteikti teismo proceso dokumentai, teismo, į kurį kreipiamasi, jurisdikcijoje. Jeigu valstybės, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, įstatymuose nėra numatytas tokio adreso pateikimas, pareiškėjas paskiria atstovą *ad litem*.
3. Prie prašymo pridedami 53 straipsnyje nurodyti dokumentai.

41 straipsnis

Sprendimas paskelbiamas vykdytinu iš karto, kai užbaigiami 53 straipsnyje nurodyti formalumai, jo neperžiūrint 34 ir 35 straipsniuose nurodyta tvarka. Šalis, kurios atžvilgiu sprendimas yra vykdytinas, šioje proceso stadijoje neturi teisės teikti prašymų.

42 straipsnis

1. Pareiškėjas iš karto informuojamas apie nutartį, susijusią su prašymu dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu pagal valstybės, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, teisėje nustatytą tvarką.
2. Prašymas dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu įteikiamas šaliai, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, kartu su teismo sprendimu, jeigu jis minėtai šaliai dar neįteiktas.

43 straipsnis

1. Bet kuri šalis gali apskųsti nutartį, susijusią su prašymu dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu.
2. Skundas turi būti pateiktas III priedo sąraše nurodytam teismui.
3. Skundas nagrinėjamas pagal ginčų sprendimo tvarką reglamentuojančias taisykles.
4. Jeigu šalis, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, neatvyksta į apeliacinį teismą, nagrinėjantį bylą, susijusią su pareiškėjo pateikta apeliacija, 26 straipsnio 2–4 dalys taikomos netgi tuomet, kai šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra kurioje nors šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje.
5. Skundas dėl sprendimo paskelbimo vykdytinu turi būti pateiktas per vieną mėnesį nuo įteikimo. Jeigu šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, nuolatinė gyvenamoji vieta yra šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kitoje nei ta, kurioje sprendimas buvo paskelbtas vykdytinu, laikotarpis, per kurį jį galima apskųsti, yra du mėnesiai ir skaičiuojamas nuo jo įteikimo minėtai šaliai asmeniškai arba nuo pristatymo į jos gyvenamąją vietą dienos. Šis laikotarpis negali būti pratęstas atsižvelgiant į atstumą.

44 straipsnis

Teismo sprendimas dėl skundo gali būti užginčytas tik pateikus IV priede nurodytą skundą.

45 straipsnis

1. Teismas, kuriam pagal 43 arba 44 straipsnį pateikiamas skundas, reikalavimą atmeta arba panaikina sprendimo paskelbimą vykdytinu tik esant vienai iš priežasčių, nustatytų 34 ir 35 straipsniuose. Teismas nedelsdamas priima nutartį.
2. Užsienio teismo priimtas sprendimas iš esmės negali būti peržiūrimas jokiais aplinkybėmis.

46 straipsnis

1. Teismas, kuriam pateikiamas 43 arba 44 straipsnyje nurodytas skundas, šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, prašymu gali sustabdyti bylos procesą, jeigu teismo sprendimui apskųsti kilmės valstybėje buvo pateikta įprastinė apeliacija arba jeigu tokios apeliacijos pateikimo terminas dar nesibaigė; šiuo atveju teismas gali nurodyti laikotarpį, per kurį tokia apeliacija turėtų būti pateikta.
2. Jeigu teismo sprendimas buvo priimtas Airijoje arba Jungtinėje Karalystėje, bet kurios formos apeliacija, pateikta kilmės valstybėje, pagal šio straipsnio 1 dalį laikoma paprastąja apeliacija.
3. Teismas taip pat gali nustatyti sąlygą, pagal kurią sprendimas vykdomas tik pateikus jo nustatytą užtikrinimą.

47 straipsnis

1. Kai teismo sprendimas turi būti pripažintas šioje konvencijoje nustatyta tvarka, niekas netrukdo pareiškėjui pasinaudoti laikinosiomis, įskaitant apsaugos, priemonėmis, pagal valstybės, kuriai pateikiamas prašymas, teisę, nereikalaujant paskelbti sprendimo vykdytinu pagal 41 straipsnį.
2. Sprendimo paskelbimas vykdytinu suteikia teisę taikyti bet kurias apsaugos priemones.
3. Per laikotarpį, kuris 43 straipsnio 5 dalyje nustatytas pateikti apeliaciją prieš sprendimo paskelbimą vykdytinu, ir iki tokios apeliacijos išsprendimo negalima imtis sprendimo vykdymo priemonių, kitų nei šalies, kurios atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, turto apsaugos priemonės.

48 straipsnis

1. Jeigu sprendimą dėl kelių bylų priėmė užsienio šalies teismas ir ne visus juos galima paskelbti vykdytinais, vieną arba keletą tokių sprendimų vykdytinais paskelbia teismas arba kompetentinga institucija.
2. Pareiškėjas gali reikalauti vykdytinomis paskelbti tik kai kurias teismo sprendimo dalis.

49 straipsnis

Užsienio teismo priimtas sprendimas dėl reguliaraus delspinigių mokėjimo vykdomas valstybėje, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, tik jeigu galutinį sprendimą dėl mokėtinios sumos dydžio priėmė kilmės valstybės teismai.

50 straipsnis

1. Pareiškėjas, kuriam kilmės valstybėje buvo visiškai arba iš dalies teikiama teisinė pagalba arba kuris buvo atleistas nuo žyminio mokesčio ar išlaidų apmokėjimo, šiame skirsnyje nustatyta tvarka turi teisę palankiausiomis sąlygomis pasinaudoti teisine pagalba arba jam turi būti taikomas didžiausias atleidimas nuo žyminio mokesčio ar išlaidų apmokėjimo pagal valstybės, į kurią kreipiamasi, teisę.
2. Tačiau pareiškėjas, prašantis vykdyti sprendimą dėl išlaikymo, kurį priėmė Danijos, Islandijos arba Norvegijos administracinė institucija, gali prašomoje vykdyti valstybėje reikalauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pagalbos, jeigu jis pateikia Danijos, Islandijos arba Norvegijos teisingumo ministerijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad jis atitinka ekonominius reikalavimus, pagal kuriuos yra suteikiama visiška ar dalinė teisinė pagalba arba yra atleidžiama nuo žyminio mokesčio ar išlaidų apmokėjimo.

51 straipsnis

Iš šalies, kuri vienoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje kreipiasi dėl teismo sprendimo vykdymo kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, neturi būti reikalaujama jokio bet koku būdu apibūdinto užtikrinimo, garantijos ar depozito, remiantis tuo, kad minėtas asmuo yra užsienio šalies pilietis arba kad jo nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra valstybėje, kurioje prašoma vykdyti sprendimą.

52 straipsnis

Teismo procesuose dėl sprendimo paskelbimo vykdytinu valstybėje, kurioje prašoma vykdyti sprendimą, negali būti renkamas joks mokestis, rinkliava ar užmokestis, skaičiuojami pagal ieškinio kainą.

3 SKIRSNIS

Bendrojo pobūdžio nuostatos*53 straipsnis*

1. Šalis, kuri prašo pripažinimo arba kreipiasi dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu, pateikia teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui patvirtinti.
2. Šalis, kuri kreipiasi dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu, taip pat pateikia 54 straipsnyje nurodytą pažymėjimą, nepažeisdama 55 straipsnio.

54 straipsnis

Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas, teismas arba kompetentinga institucija bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda šios konvencijos V priede nurodytą standartinės formos pažymėjimą.

55 straipsnis

1. Jeigu 54 straipsnyje nurodytas pažymėjimas nepateikiamas, teismas arba kompetentinga institucija gali nustatyti jo pateikimo laiką arba priimti lygiavertį dokumentą, arba, jeigu ji mano, kad turi pakankamai informacijos, apsieiti be minėto pažymėjimo.
2. Jeigu teismas arba kompetentinga institucija reikalauja, reikia pateikti šių dokumentų vertimą. Vertimą patvirtina įgaliotas asmuo vienoje iš šios konvencijos privalančių laikytis valstybių.

56 straipsnis

53 straipsnyje arba 55 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų arba atstovo *ad litem* paskyrimo dokumento nereikia legalizuoti ar taikyti kitą panašų formalumą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

AUTENTIŠKI DOKUMENTAI IR TEISMO SUSITARIMAI

57 straipsnis

1. Dokumentas, kuris buvo oficialiai parengtas arba užregistruotas kaip autentiškas dokumentas ir yra vykdytinas vienoje iš šios konvencijos privalančių laikytis valstybių, paskelbiamas vykdytinu kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje pagal prašymą, pateiktą laikantis 38 ir kituose straipsniuose nustatytos tvarkos. Teismas, kuriam pateikiamas skundas pagal 43 arba 44 straipsnį, atmeta arba panaikina sprendimo paskelbimą vykdytinu tik tuo atveju, jeigu tokio dokumento vykdymas aiškiai prieštarauja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešajai tvarkai.
2. Su administracinėmis institucijomis sudaryti arba jų patvirtinti susitarimai dėl išlaikymo prievolių taip pat laikomi autentiškais dokumentais, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.
3. Pateiktas dokumentas turi atitikti sąlygas, būtinas jo autentiškumui nustatyti dokumentą išdavusioje valstybėje.
4. Prireikus taikomas III antraštinės dalies 3 skirsnis. Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje buvo išduotas arba užregistruotas autentiškas dokumentas, kompetentinga institucija bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda šios konvencijos VI priede nurodytą standartinės formos pažymėjimą.

58 straipsnis

Susitarimas, kurį teismas patvirtino vykstant bylos nagrinėjimui ir kuris yra vykdytinas šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kurioje jis buvo priimtas, turi būti vykdomas šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, į kurią kreipiamasi tokiomis pat sąlygomis kaip dėl autentiškų dokumentų. Teismo susitarimą patvirtinusios šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismas arba kompetentinga institucija bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda šios konvencijos V priede nurodytą standartinės formos pažymėjimą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

59 straipsnis

1. Teismas, norėdamas nustatyti, ar šalies nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra šios Konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kurios teismuose yra iškelta byla, taiko savo vidaus teisę.
2. Jeigu šalies nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra valstybėje, kitoje nei valstybė, kurios teismuose yra iškelta byla, teismas, norėdamas nustatyti, ar minėtos šalies nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, taiko tos valstybės teisę.

60 straipsnis

1. Pagal šią konvenciją bendrovės arba kito juridinio asmens ar fizinių arba juridinių asmenų asociacijos buveinė yra ten, kur yra jų:
 - a) oficiali buveinės vieta; arba
 - b) centrinė administracija; arba
 - c) pagrindinė verslo vieta.
2. Jungtinėje Karalystėje ir Airijoje „oficiali buveinės vieta“ reiškia registruotą biurą arba, jeigu tokio biuro niekur nėra, įregistravimo vietą ar, jeigu tokios vietos niekur nėra, vietą, pagal kurios teisę buvo įsteigta bendrovė.
3. Teismas, norėdamas nustatyti, ar tresto buveinė yra šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kurios teismuose yra iškelta byla, taiko savo tarptautinės privatinės teisės taisykles.

61 straipsnis

Nepažeidžiant jokių kitų palankesnių nacionalinių įstatymų nuostatų, šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolat gyvenantys asmenys, kaltinami šios konvencijos privalančioje laikytis valstybės, kitos nei valstybės, kurios piliečiais jie yra, baudžiamuosiuose teismuose už netyčinį nusikaltimą, gali būti ginami tokią teisę turinčių asmenų, net jeigu jie asmeniškai nedalyvauja. Tačiau bylą iškėlęs teismas gali reikalauti minėtų asmenų dalyvavimo. Jei jie neatvyksta, tai kitose šios konvencijos privalančiose laikytis valstybėse nebūtina pripažinti ar vykdyti sprendimą, priimtą civilinėje byloje suinteresuotam asmeniui neturint galimybės gintis.

62 straipsnis

Šioje konvencijoje vartojama sąvoka „teismas“ reiškia visas institucijas, kurias šios konvencijos privalanti laikytis valstybė nurodė kaip jurisdikciją turinčias institucijas, nagrinėjančias bylas, kurioms taikoma ši konvencija.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

63 straipsnis

1. Ši konvencija taikoma tik po jos įsigaliojimo kilmės valstybėje pradėtiems teismo procesams ir oficialiai parengtiems ar užregistruotiems kaip autentiški dokumentams, o kai siekiama pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą ar autentišką dokumentą, – po jos įsigaliojimo valstybėje, į kurią kreipiamasi.
2. Tačiau jeigu byla kilmės valstybėje buvo iškelta prieš įsigaliojant šiai konvencijai, teismo sprendimai, priimti šiai konvencijai įsigaliojus, yra pripažįstami ir vykdomi pagal III antraštinę dalį:
 - a) jeigu kilmės valstybėje byla buvo iškelta įsigaliojus 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugano konvencijai, – kilmės valstybėje ir valstybėje, kurioje prašoma pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą;
 - b) visais kitais atvejais, jeigu jurisdikcija buvo nustatyta pagal taisykles, kurios atitiko II antraštinėje dalyje arba tarp kilmės valstybės ir valstybės, kurioje prašoma pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą, sudarytoje konvencijoje nustatytas jurisdikcijos taisykles, kurios galiojo bylos iškėlimo metu.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIS SU TARYBOS REGLAMENTU (EB) Nr. 44/2001 IR KITAIS DOKUMENTAIS

64 straipsnis

1. Ši konvencija neturi poveikio tam, kaip Europos bendrijos valstybės narės taiko Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo bei jo pakeitimus, Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo,

pasirašytą 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje, ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo priimtą protokolą dėl minėtos konvencijos aiškinimo, pasirašytą 1971 m. birželio 3 d. Liuksemburge, su pakeitimais, padarytais Europos Bendrijų valstybių konvencijomis dėl prisijungimo prie minėtos konvencijos ir minėto protokolo, taip pat Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimą dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 2005 m. spalio 19 d. Briuselyje.

2. Tačiau ši konvencija visais atvejais taikoma:

- a) bylose dėl jurisdikcijos, kuriose atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra valstybėje, kurioje taikoma ši konvencija, o ne šio straipsnio 1 dalyje nurodytas dokumentas, arba kai šios konvencijos 22 arba 23 straipsnis suteikia jurisdikciją tokios valstybės teismams;
- b) *lis pendens* bylų arba susijusių ieškinių atveju pagal 27 ir 28 straipsnius, kai byla iškeliama valstybėje, kurioje taikoma ši konvencija, o ne šio straipsnio 1 dalyje nurodytas dokumentas, ir valstybėje, kurioje ši konvencija taikoma taip pat, kaip ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytas dokumentas;
- c) bylose dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, kai kilmės valstybė arba valstybė, kurioje prašoma pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą, netaiko šio straipsnio 1 dalyje nurodyto dokumento.

3. Be III antraštinėje dalyje nurodytų pagrindų, pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą galima atsisakyti, jeigu jurisdikcijos pagrindas, kuriuo remiantis priimtas teismo sprendimas, skiriasi nuo šioje konvencijoje nustatyto jurisdikcijos pagrindo ir teismo sprendimą siekiama pripažinti arba vykdyti šalies, turinčios nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) valstybėje, kurioje taikoma ši konvencija, o ne šio straipsnio 1 dalyje nurodytas dokumentas, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas gali būti pripažintas arba vykdomas pagal bet kurią valstybės, kurioje jį siekiama pripažinti arba vykdyti, teisės taisyklę.

65 straipsnis

Laikantis 63 straipsnio 2 dalies, 66 ir 67 straipsnių, ši konvencija pakeičia jos privalančių laikytis dviejų ar daugiau valstybių sudarytas konvencijas, reglamentuojančias tokias pačias bylas, kurioms taikoma ši konvencija. Visų pirma, ši konvencija pakeičia VII priede nurodytas konvencijas.

66 straipsnis

1. 65 straipsnyje nurodytos konvencijos ir toliau galioja byloms, kurioms netaikoma ši konvencija.
2. Tokios konvencijos ir toliau galioja priimtiems teismo sprendimams ir dokumentams, kurie yra oficialiai parengti arba užregistruoti kaip autentiški dokumentai prieš įsigaliojant šiai konvencijai.

67 straipsnis

1. Ši konvencija nedaro poveikio jokioms konvencijoms, kurias sudarė susitariančiosios šalys ir (arba) šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kai šios konvencijos, susijusios su konkrečiomis bylomis, nustato jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo tvarką. Nepažeidžiant pareigų, atsirandančių iš kitų tarp konkrečių susitariančiųjų šalių sudarytų susitarimų, ši konvencija neužkerta kelio susitariančiosioms šalims sudaryti tokių konvencijų.
2. Pagal šią konvenciją valstybės, kuri privalo laikytis šios konvencijos ar dalyvauja kitoje konvencijoje dėl konkrečios bylos, teismui nedraudžiama prisiimti jurisdikcijos pagal minėtą konvenciją, netgi jei atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kuri toje konvencijoje nedalyvauja. Bet kuriuo atveju teismas, nagrinėjantis bylą, taiko šios konvencijos 26 straipsnį.
3. Konvencijoje dėl konkrečios bylos numatytą jurisdikciją šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje vykdančio teismo priimti sprendimai kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėse pripažįstami ir vykdomi pagal šios konvencijos III antraštinę dalį.

4. Be III antraštinėje dalyje numatytų pagrindų, teismo sprendimą galima atsisakyti pripažinti arba vykdyti, jeigu valstybė, kurioje prašoma pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, neprivalo laikytis konvencijos dėl konkrečios bylos, ir asmuo, kurio atžvilgiu siekiama pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, turi nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) toje valstybėje, arba, jeigu valstybė, kurioje siekiama pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, yra Europos bendrijos valstybė narė ir atsižvelgus į konvencijas, kurias sudarytų Europos bendrija, asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) kurioje nors Europos bendrijos valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas kitomis aplinkybėmis būtų pripažintas arba vykdomas pagal bet kurią valstybės, į kurią kreipiamasi, teisės taisyklę.

5. Jeigu konkrečiai bylai taikoma konvencija, kurios šalys yra ir kilmės valstybė, ir valstybė, į kurią kreipiamasi, nustato sąlygas dėl sprendimų pripažinimo ir vykdymo, tai taikomos tos sąlygos. Visais atvejais gali būti taikomos šios konvencijos nuostatos, kurios yra susijusios su teismo sprendimų pripažinimo arba vykdymo tvarka.

68 straipsnis

1. Ši konvencija nedaro poveikio susitarimams, pagal kuriuos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, prieš įsigaliojant šiai konvencijai, išpareigojo nepripažinti teismo sprendimų, priimtų kitose šios konvencijos privalančiose laikytis valstybėse, prieš atsakovus, kurių nuolatinė gyvenamoji arba gyvenamoji vieta yra trečiojoje valstybėje, kurioje 4 straipsnyje nurodytais atvejais teismo sprendimas gali būti pagrįstas tik 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta jurisdikcija. Nepažeidžiant pareigų, atsirandančių iš kitų susitarimų tarp konkrečių Susitariančiųjų Šalių, ši konvencija neužkerta kelio Susitariančiosioms Šalims sudaryti tokių konvencijų.

2. Tačiau Susitariančioji Šalis negali prisiimti pareigos trečiosios valstybės atžvilgiu nepripažinti teismo sprendimo, priimto kitos šios konvencijos privalančios laikytis valstybės teismo, kuris pagrindė savo jurisdikciją tuo, kad toje valstybėje yra atsakovui priklausantis turtas, arba toje valstybėje esančio turto areštu, kurį atliko ieškovas:

- a) jeigu ieškiniu, kuris pareikštas reikalaujant pripažinti arba paskelbti apie nuosavybės arba valdymo teises į šį turtą, siekiama gauti įgaliojimus disponuoti šiuo turtu arba ieškinys pateikiamas dėl kitų su tokiu turtu susijusių klausimų; arba
- b) jeigu turtas yra skolos, kuri yra ieškinio dalykas, užtikrinimo priemonė.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

69 straipsnis

1. Ši konvencija teikiama pasirašyti Europos bendrijai, Danijai ir valstybėms, kurios, teikiant pasirašyti šią konvenciją, yra Europos laisvosios prekybos asociacijos narės.

2. Konvenciją pasirašiusios šalys ją ratifikuoja. Konvencijos ratifikavimo dokumentai pateikiami Šveicarijos Federalinei Tarybai, kuri yra šios konvencijos depozitarė.

3. Ratifikuodamos šią konvenciją, Susitariančiosios Šalys pagal 1 protokolo I, II ir III straipsnius gali pateikti pareiškimus.

4. Ši konvencija įsigalioja pirmąją šešto mėnesio, einančio po dienos, kurią Europos bendrija ir Europos laisvosios prekybos asociacijos narė deponavo savo ratifikavimo dokumentus, dieną.

5. Visoms kitoms šalims ši konvencija įsigalioja pirmąją trečio mėnesio, einančio po dienos, kurią šalis deponavo savo ratifikavimo dokumentus, dieną.

6. Nepažeidžiant 2 protokolo 3 straipsnio 3 dalies, ši konvencija pakeičia 1988 m. rugsėjo 16 d. Lugane sudarytą Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo nuo jos įsigaliojimo pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalis dienos. Bet kokia kituose dokumentuose pateikiama nuoroda į 1988 m. Lugano konvenciją turi būti suprantama kaip nuoroda į šią konvenciją.

7. Europos bendrijos valstybių narių ir ne Europos teritorijų, nurodytų 70 straipsnio 1 dalies b punkte, santykių srityje, Konvencija nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos šių teritorijų atžvilgiu pagal 73 straipsnio 2 dalį pakeičia 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje pasirašytą Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų vykdymo civilinėse ir komercinėse bylose ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo priimtą protokolą dėl šios konvencijos aiškinimo, pasirašytą 1971 m. birželio 3 d. Liuksemburge, su pakeitimais, padarytais Europos Bendrijų valstybių konvencijomis dėl prisijungimo prie minėtos konvencijos ir minėto protokolo.

70 straipsnis

1. Įsigaliojus šiai konvencijai, prie jos gali prisijungti:
 - a) valstybės, kurios, po šios konvencijos pateikimo pasirašyti 71 straipsnyje nustatytais sąlygomis tampa Europos laisvosios prekybos asociacijos narėmis;
 - b) Europos bendrijos valstybės narės, 71 straipsnyje nustatytais sąlygomis veikiančios tam tikrų ne Europos teritorijų, kurios yra tos valstybės narės sudedamoji dalis arba už kurių santykius su užsieniu ši valstybė narė yra atsakinga, vardu;
 - c) bet kuri kita valstybė 72 straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės, norinčios tapti šios konvencijos Susitariančiąja Šalimi, turi pateikti prašymą depozitarui. Taip pat pateikiami prašymo, įskaitant 71 ir 72 straipsniuose nurodytą informaciją, vertimai į anglų ir prancūzų kalbas.

71 straipsnis

1. Bet kuri 70 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodyta valstybė, norinti tapti šios konvencijos Susitariančiąja Šalimi:
 - a) pateikia informaciją, reikalingą šios konvencijos taikymui;
 - b) gali pateikti pareiškimus pagal 1 protokolo I ir III straipsnius.
2. Depozitaras, prieš deponuodamas atitinkamos valstybės prisijungimo dokumentus, visą pagal šio straipsnio 1 dalį gautą informaciją perduoda kitoms Susitariančiosioms Šalims.

72 straipsnis

1. Bet kuri 70 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta valstybė, norinti tapti šios konvencijos Susitariančiąja Šalimi:
 - a) pateikia informaciją, reikalingą šios konvencijos taikymui;
 - b) gali pateikti pareiškimus pagal 1 protokolo I ir III straipsnius, ir
 - c) pateikia depozitarui informaciją, visų pirma apie:
 - 1) savo teismų sistemą, įskaitant informaciją apie teisėjų paskyrimą ir jų nepriklausomumą;
 - 2) savo vidaus teisę, susijusią su civiliniu procesu ir teismo sprendimų vykdymu; ir
 - 3) savo tarptautinę privatinę teisę, susijusią su civiliniu procesu.
2. Depozitaras, prieš pasiūlydamas atitinkamai valstybei prisijungti prie konvencijos pagal šio straipsnio 3 dalį, visą pagal šio straipsnio 1 dalį gautą informaciją perduoda kitoms Susitariančiosioms Šalims.

3. Nepažeidžiant šio straipsnio 4 dalies, depozitaras pasiūlo atitinkamai valstybei prisijungti prie konvencijos tik jeigu tam vieningai pritarė Susitariančiosios Šalys. Susitariančiosios Šalys turėtų pateikti savo sutikimą ne vėliau kaip po vienerių metų nuo dienos, kurią depozitaras pasiūlė atitinkamai valstybei prisijungti prie šios konvencijos.

4. Konvencija įsigalioja prieš pirmąją trečio mėnesio, einančio po dienos, kurią buvo deponuotas prisijungimo dokumentas, dieną tik tarp prisijungiančiosios valstybės ir Susitariančiųjų Šalių, kurios nepareišė jokių prieštaravimų dėl atitinkamos valstybės prisijungimo.

73 straipsnis

1. Prisijungimo dokumentai pateikiami depozitarui, kuris juos deponuoja.

2. 70 straipsnyje nurodytai prisijungiančiajai valstybei konvencija įsigalioja pirmąją trečio mėnesio, einančio po dienos, kurią buvo deponuotas prisijungimo dokumentas, dieną. Nuo šios dienos prisijungiančioji valstybė yra pripažįstama konvencijos Susitariančiaja Šalimi.

3. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali pateikti depozitarui šios konvencijos tekstą atitinkamos Susitariančiosios Šalies kalba arba kalbomis, ir jis bus pripažįstamas autentišku, jeigu Susitariančiosios Šalys taip susitaria pagal 2 protokolo 4 straipsnį.

74 straipsnis

1. Ši konvencija sudaroma neribotam laikotarpiui.

2. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali bet kada denonsuoti šią konvenciją, išsiųsdama pranešimą depozitarui.

3. Denonsavimas įsigalioja pasibaigus kalendoriniams metams, einantiems po dienos, kurią pasibaigia šešių mėnesių laikotarpis, kai depozitaras gavo pranešimą apie denonsavimą.

75 straipsnis

Prie šios konvencijos pridedami šie dokumentai:

- 1 protokolas dėl tam tikrų jurisdikcijos, procedūros ir vykdymo klausimų,
- 2 protokolas dėl vienodo šios konvencijos aiškinimo ir nuolatinio komiteto,
- 3 protokolas dėl šios konvencijos 67 straipsnio taikymo,
- I–IV ir VII priedai, kuriuose pateikiama informacija apie šios konvencijos taikymą,
- V ir VI priedai, kuriuose pateikiami šios konvencijos 54, 58 ir 57 straipsniuose minėti pažymėjimai,
- VIII priedas, kuriame nurodomos šios konvencijos 79 straipsnyje minimos autentiškos kalbos, ir
- IX priedas dėl 1 protokolo II straipsnio taikymo.

Išvardyti protokolai ir priedai yra šios konvencijos sudedamoji dalis.

76 straipsnis

Nepažeidžiant 77 straipsnio, bet kuri Susitariančioji Šalis gali prašyti persvarstyti konvenciją. Tuo tikslu depozitaras suaukia nuolatinio komiteto posėdį 2 protokolo 4 straipsnyje nustatyta tvarka.

77 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys nusiunčia depozitarui bet kurios įstatymų nuostatos, kuri pakeičia I–IV prieduose pateiktus sąrašus, tekstą, taip pat nusiunčia bet kokius VII priede pateikto sąrašo išbraukimus ar papildymus ir nurodo šių pakeitimų, išbraukimų arba papildymų įsigaliojimo datą. Toks pranešimas turi būti nusiunčiamas per protingą laiką tarpą prieš įsigaliojant minėtiems pakeitimams, taip pat turi būti pateikiamas šio pranešimo vertimas į anglų ir prancūzų kalbas. Depozitaras pagal 2 protokolo 4 straipsnį pasitaręs su nuolatinio komiteto, atitinkamai pakeičia nurodytus priedus. Šiuo atžvilgiu Susitariančiosios Šalys taip pat pateikia pakeitimų vertimus į savo kalbas.

2. Visus šios konvencijos V–VI ir VIII–IX priedų pakeitimus pagal 2 protokolo 4 straipsnį priima nuolatinis komitetas.

78 straipsnis

1. Depozitaras Susitariančiosioms Šalims praneša:

- a) apie kiekvieno konvencijos ratifikavimo arba prisijungimo prie jos dokumento deponavimą;
- b) šios konvencijos įsigaliojimo kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje datą;
- c) apie visus pareiškimus, gautus pagal 1 protokolo I–IV straipsnius;
- d) visus pranešimus, pateiktus pagal 74 straipsnio 2 dalį, 77 straipsnio 1 dalį ir 3 protokolo 4 dalį.

2. Prie pranešimų pridedami jų vertimai į anglų ir prancūzų kalbas.

79 straipsnis

Ši konvencija, kuri yra sudaryta vienu originaliu egzemplioriumi VIII priede nurodytomis kalbomis ir kurios visi tekstai yra autentiški, deponuojama Šveicarijos Federacijos archyvuose. Šveicarijos Federalinė Taryba patvirtintą kopiją nusiunčia visoms Susitariančiosioms Šalims.

TAI LIUDYDAMI žemiau pasirašę Atstovai pasirašė šią konvenciją.

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugâno, divi tûkstodi septîtâ gada trîsdesmitajâ oktobrî.

Priimta Lugane, du tûkstanèiai septintais metais spalio trisedimtà dienà.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit-tlettax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utferdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Încheiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

V Lugane tridsiateho októbra dvetisícisedem.

Sestavljeno v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Luganossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Per la Comunità europea
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

For Kongeriget Danmark

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

1 PROTOKOLAS

dėl tam tikrų jurisdikcijos, procedūros ir vykdymo klausimų

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS SUSITARĖ:

I straipsnis

1. Vienoje iš šios Konvencijos privalančių laikytis valstybių parengti teisiniai ir neteisiniai dokumentai, kurie turi būti įteikti kitoje šios Konvencijos privalančioje laikytis valstybėje esantiems asmenims, perduodami pagal tarp šių valstybių taikomose konvencijose ir susitarimuose nustatytas procedūras.

2. Išskyrus atvejus, kai Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje turi būti įteikti dokumentai, pateikdama pareiškimą depozitarui tam prieštarauja, tokius dokumentus taip pat gali tiesiogiai išsiųsti atitinkami valstybės, kurioje jie buvo parengti, pareigūnai kitos valstybės, kurioje yra adresatas, pareigūnams. Šiuo atveju kilmės valstybės pareigūnas išsiunčia dokumento kopiją valstybės, kurioje jį prašoma įteikti, pareigūnui, kuris turi kompetenciją perduoti dokumentą adresatui. Dokumentas perduodamas valstybės, kurioje jį prašoma įteikti, įstatymų nustatyta tvarka. Dokumento perdavimo faktas užregistruojamas pažymoje, kuri tiesiogiai išsiunčiama kilmės valstybės pareigūnui.

3. Europos bendrijos valstybės narės, kurios privalo laikytis 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1348/2000 arba Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo, pasirašyto 2005 m. spalio 19 d. Briuselyje, tarpusavio santykiams taiko šį reglamentą ir minėtą susitarimą.

II straipsnis

1. 6 straipsnio 2 punkte ir 11 straipsnyje nurodyta jurisdikcija nagrinėjant ieškinius dėl laidavimo arba garantijos ar bet kurias kitas su trečiąja šalimi susijusias bylas IX priede nurodytose šios Konvencijos privalančiose laikytis valstybėse negali būti visiškai įgyvendinama. Bet kuriam kitoje šios Konvencijos privalančioje laikytis valstybėje nuolatinę gyvenamąją vietą turinčiam asmeniui byla šių valstybių teismuose gali būti iškelta pagal IX priede nurodytas taisykles.

2. Ratifikavimo metu Europos bendrija gali paskelbti, kad dėl 6 straipsnio 2 punkte ir 11 straipsnyje nurodytų procedūrų į kai kurias kitas valstybes naries negali būti kreipiamasi. Tokiu atveju Europos bendrija turi suteikti informaciją apie taikytinas taisykles.

3. Kitose šios konvencijos privalančiose laikytis valstybėse priimti teismo sprendimai vadovaujantis 6 straipsnio 2 punktu arba 11 straipsniu šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytose valstybėse yra pripažįstami ir vykdomi pagal III antraštinės dalies nuostatas. Bet kurios galimos minėtose valstybėse priimtų teismo sprendimų pasekmės trečiosioms šalims pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas taip pat pripažįstamos minėtose kitose šios konvencijos privalančiose laikytis valstybėse narėse.

III straipsnis

1. Ratifikavusi konvenciją, Šveicarija pasilieka teisę paskelbti, kad ji netaikys šios 34 straipsnio 2 punkto nuostatos dalies:

„jei atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskūsti tokį sprendimą, kai tai jam buvo įmanoma padaryti“.

Jeigu Šveicarija apie tai paskelbia, kitos Susitariančiosios Šalys tą pačią išlygą taiko Šveicarijos teismų priimtiems sprendimams.

2. Susitariančiosios Šalys gali, atsižvelgdamos į 70 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoje prisijungiančiojoje valstybėje priimtus teismo sprendimus, pateikdamos pareiškimą pasilikti:

a) šio straipsnio 1 dalyje nurodytą teisę; ir

b) 39 straipsnyje nurodytos institucijos teisę, nepaisant 41 straipsnio nuostatų, savo iniciatyva ištirti, ar esama kokių nors pagrindų atsisakyti pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą.

3. Jeigu Susitariančioji Šalis pagal šio straipsnio 2 dalį padarė tokią išlygą prisijungiančiajai valstybei, ši prisijungiančioji valstybė pateikdama pareiškimą gali pasilikti tokią pat teisę tos Susitariančiosios Šalies teismų priimtų sprendimų atžvilgiu.

4. Išskyrus atvejus, kai išlyga daroma pagal šio straipsnio 1 dalį, pareiškimai galioja penkerius metus ir yra atnaujinami šio laikotarpio pabaigoje. Susitariančioji Šalis apie šio straipsnio 2 dalyje nurodyto pareiškimo atnaujinimą praneša ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki minėto laikotarpio pabaigos. Prisijungiančioji valstybė savo pareiškimą, pateiktą pagal šio straipsnio 3 dalį, gali atnaujinti tik atnaujinus atitinkamą pareiškimą, pateiktą pagal šio straipsnio 2 dalį.

IV straipsnis

Šiame Protokole nurodyti pareiškimai gali būti panaikinti bet kuriuo metu apie tai pranešant depozitarui. Prie pranešimo pridedami jo vertimai į anglų ir prancūzų kalbas. Susitariančiosios Šalys pateikia pranešimų vertimus į savo kalbas. Visi tokie panaikinimai įsigalioja pirmąją trečio mėnesio, einančio po dienos, kurią buvo pranešta depozitarui, dieną.

2 PROTOKOLAS

dėl vienodo konvencijos aiškinimo ir nuolatinio komiteto

PREAMBULĖ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į šios konvencijos 75 straipsnį,

ATSIŽVELGDAMOS į tvirtą šios konvencijos, 1988 m. Lugano konvencijos ir šios Konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų sąsają,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos Bendrijų Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimus dėl šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų nuostatų aiškinimo,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad ši konvencija tampa sudedamąja Bendrijos normų dalimi ir kad dėl to Europos Bendrijų Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimus dėl šios konvencijos nuostatų, kurias taiko Europos bendrijos valstybių narių teismai, aiškinimo,

ŽINODAMOS apie Europos Bendrijų Teisingumo Teismo priimamus sprendimus dėl šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų aiškinimo iki pasirašant šią konvenciją ir 1988 m. Lugano konvencijos Susitariančiųjų Šalių teismų priimtus sprendimus dėl tos konvencijos iki pasirašant šią konvenciją,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad lygiagreti 1988 m. Lugano ir Briuselio konvencijų peržiūra, dėl kurios buvo sudarytas pataisytas šių konvencijų tekstas, buvo iš esmės pagrįsta minėtais sprendimais dėl 1968 m. Briuselio ir 1988 m. Lugano konvencijų,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pataisytas Briuselio konvencijos tekstas, įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, buvo įtrauktas į Reglamentą (EB) Nr. 44/2001,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pataisytas tekstas sudarė šios konvencijos teksto pagrindą,

NORĖDAMOS, didžiai gerbdamos teismų nepriklausomumą, užkirsti kelią skirtingam aiškinimui ir užtikrinti kuo vienesnį šios konvencijos ir Reglamento (EB) Nr. 44/2001 nuostatų, kurios iš esmės atkartojamos šioje konvencijoje, bei kitų šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų nuostatų aiškinimą,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

1. Bet kuris šią konvenciją taikantis ir aiškinantis teismas tinkamai atsižvelgia į principus, nustatytus susijusiuose sprendimuose dėl atitinkamos (-ų) nuostatos (-ų) arba kurios (-ių) nors kitos (-ų) panašios (-ių) 1988 m. Lugano konvencijos ir šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, kuriuos priėmė šios konvencijos privalančių laikytis valstybių teismai arba Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, nuostatos (-ų).

2. Europos bendrijos valstybių narių teismams šio straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga taikoma nepažeidžiant jų pareigų, susijusių su Europos Bendrijų Teisingumo Teismu, kai tokios pareigos kyla iš Europos bendrijos steigimo sutarties arba Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašyto 2005 m. spalio 19 d. Briuselyje.

2 straipsnis

Bet kuri šios konvencijos privalanti laikytis valstybė, kuri nėra Europos bendrijos valstybė narė, turi teisę pagal Protokolo dėl Europos Bendrijų Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį pateikti pareiškimus arba rašytines pastabas, kai Europos bendrijos valstybės narės bendrosios kompetencijos arba specializuotas teismas kreipiasi į Teisingumo Teismą, prašydamas priimti prejudicinį sprendimą šios konvencijos arba šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų aiškinimo klausimu.

3 straipsnis

1. Europos Bendrijų Komisija sukuria informacijos, susijusios su atitinkamais teismo sprendimais, priimtais pagal šią konvenciją, 1988 m. Lugano konvenciją arba šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus, mainų sistemą. Ši sistema turi būti viešai prieinama ir joje turi būti pateikiami paskutinės instancijos teismų ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo priimti sprendimai bei ypač svarbūs teismo sprendimai, kurie tapo galutiniai ir buvo priimti pagal šią konvenciją, 1988 m. Lugano konvenciją ir šios konvencijos 64 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus. Teismo sprendimai yra klasifikuojami ir pateikiama jų santrauka.

Sistemoje turi būti numatytas šios konvencijos privalančių laikytis valstybių teismų priimtų pirmiau nurodytų sprendimų perdavimo mechanizmas, kurį taikydamos tokius sprendimus Komisijai perduoda šių valstybių kompetentingos institucijos.

2. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sekretorius atrinka bylas, kurios yra ypač svarbios tinkamam konvencijos įgyvendinimui užtikrinti; sekretorius atrinktas bylas pristato pagal šio protokolo 5 straipsnį vykstančiame ekspertų susitikime.

3. Kol Europos Bendrijos sukurs sistemą pagal šio straipsnio 1 dalį, Europos Bendrijų Teisingumo Teismas naudoja informacijos mainų sistemą, sukurtą pagal 1988 m. Lugano konvencijos 2 protokolą, kuri taikoma teismo sprendimams, priimtiems remiantis šia konvencija ir 1988 m. Lugano konvencija.

4 straipsnis

1. Pagal šią konvenciją įsteigiamas nuolatinis komitetas, kurį sudaro visų Susitariančiųjų Šalių atstovai.
2. Susitariančiosios Šalies prašymu konvencijos depozitaras suaukia komiteto posėdžius dėl:
 - konsultavimosi dėl šios konvencijos ir kitų tarptautinių dokumentų sąryšio,
 - konsultavimosi dėl 67 straipsnio taikymo, įskaitant ketinimą prisijungti prie dokumentų, reglamentuojančių konkrečias bylas pagal 67 straipsnio 1 dalį, ir teisės aktų, pasiūlytų pagal 3 protokolą,
 - naujų valstybių prisijungimo klausimo svarstymo. Visų pirma komitetas gali prašyti 70 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas prisijungiančias valstybes atsakyti į klausimus apie jų teismų sistemą ir konvencijos įgyvendinimą. Komitetas taip pat gali apsvarstyti galimus konvencijos pakeitimus, reikalingus jai taikyti prisijungiančiose valstybėse,
 - naujų autentiškų kalbų pagal šios konvencijos 73 straipsnio 3 dalį patvirtinimo ir reikalingų VIII priedo dalinių pakeitimų,
 - konsultavimosi dėl konvencijos peržiūros pagal 76 straipsnį,
 - konsultavimosi dėl dalinių I–IV priedų ir VII priedo pakeitimų pagal 77 straipsnio 1 dalį;

- dalinių V ir VI priedų pakeitimų priėmimo pagal 77 straipsnio 2 dalį,
 - išlygų ir Susitariančiųjų Šalių pareiškimų, pateiktų pagal 1 protokolą, panaikinimo ir reikalingų IX priedo dalinių pakeitimų.
3. Komitetas nustato procedūrinės taisyklės, susijusias su jo veikla ir sprendimų priėmimu. Šiose taisyklėse nustatoma galimybė konsultuotis ir sprendimus priimti rašytine tvarka.

5 straipsnis

1. Prireikus depozitaras gali sušaukti ekspertų susitikimą, kuriame keičiamasi nuomonėmis dėl konvencijos įgyvendinimo, ypač dėl teismų praktikos ir naujų teisės aktų, kurie gali turėti įtakos konvencijos taikymui.
 2. Šiame susitikime dalyvauja ekspertai iš Susitariančiųjų Šalių, šios konvencijos privalančių laikytis valstybių, Europos Bendrijų Teisingumo Teismo ir Europos laisvosios prekybos asociacijos. Susitikime taip pat gali dalyvauti visi kiti ekspertai, jei manoma, kad jų dalyvavimas reikalingas.
 3. Apie visas dėl konvencijos įgyvendinimo kylančias problemas gali būti pranešama šio protokolo 4 straipsnyje nurodytam nuolatiniam komitetui, kuris imasi tolesnių veiksmų.
-

3 PROTOKOLAS**dėl konvencijos 67 straipsnio taikymo**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS SUSITARĖ:

1. Šioje konvencijoje su konkrečiais klausimais susijusios nuostatos, kurios reglamentuoja jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimą ar vykdymą ir kurios yra arba bus įtvirtintos Europos Bendrijų institucijų aktuose, yra prilyginamos 67 straipsnio 1 dalyje nurodytoms konvencijoms.
 2. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių mano, kad Europos Bendrijų institucijų siūlomame akte esanti nuostata neatitinka konvencijos, Susitariančiosios Šalys pagal 76 straipsnį ir nepažeisdamos 2 protokole nustatytos tvarkos nedelsdamos svarsto konvencijos dalinio pakeitimo klausimą.
 3. Kai Susitariančioji Šalis arba keletas Šalių kartu įtraukia kelias arba visas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų Europos bendrijos institucijų aktuose esančias nuostatas į nacionalinę teisę, tuomet šios nacionalinės teisės nuostatos prilyginamos 67 straipsnio 1 dalyje nurodytoms konvencijoms.
 4. Susitariančiosios Šalys perduoda depozitarui šio straipsnio 3 dalyje minimų nuostatų tekstą. Toks perduodamas tekstas turi būti išverstas į anglų ir prancūzų kalbas.
-

I PRIEDAS

Konvencijos 3 straipsnio 2 dalyje ir 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos jurisdikcijos taisyklės yra šios:

- Belgijoje: 2004 m. liepos 16 d. Tarptautinės privatinės teisės įstatymo 5–14 straipsniai,
- Bulgarijoje: Tarptautinės privatinės teisės kodekso 4 straipsnio 1 dalis,
- Čekijos Respublikoje: įstatymo Nr. 99/1963 86 straipsnis, Civilinio proceso kodeksas (*občanský soudní řád*) su pakeitimais,
- Danijoje: Teisingumo vykdymo įstatymo (*Lov om rettens pleje*) 246 straipsnio 2 ir 3 dalys,
- Vokietijoje: Civilinio proceso kodekso (*Zivilprozeßordnung*) 23 straipsnis,
- Estijoje: Civilinio proceso kodekso (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) 86 straipsnis,
- Graikijoje: Civilinio proceso kodekso (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40 straipsnis,
- Prancūzijoje: Civilinio kodekso (*Code civil*) 14 ir 15 straipsniai,
- Islandijoje: Civilinių bylų įstatymo (*Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991*) 32 straipsnio 4 dalis,
- Airijoje: taisyklės, pagal kurias jurisdikcijos pagrindu gali būti bylos iškėlimo dokumentas, pateiktas atsakovui jo laikino buvimo Airijoje metu,
- Italijoje: 1995 m. gegužės 31 d. Akto Nr. 218 3 ir 4 straipsniai,
- Kipre: 1960 m. Teismų įstatymo Nr. 14 21 straipsnio 2 dalis su pakeitimais,
- Latvijoje: Civilinio proceso įstatymo (*Civilprocesa likums*) 27 straipsnis ir 28 straipsnio 3, 5, 6 ir 9 dalys,
- Lietuvoje: Civilinio proceso kodekso 31 straipsnis,
- Liuksemburge: Civilinio kodekso (*Code civil*) 14 ir 15 straipsniai,
- Vengrijoje: 1979 m. Įstatyminio dekreto Nr. 13 dėl tarptautinės privatinės teisės (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*) 57 straipsnis,
- Maltoje: Organizavimo ir civilinio proceso kodekso 742, 743 ir 744 straipsniai – 12 skyrius (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Civili – Kap. 12*) ir Komercinio kodekso 549 straipsnis – 13 skyrius (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),
- Norvegijoje: Ginčų įstatymo (*tvisteloven*) 4–3 straipsnio 2 dalies antras sakinyš,
- Austrijoje: Teismų jurisdikcijos įstatymo (*Jurisdiktionsnorm*) 99 straipsnis,
- Lenkijoje: Civilinio proceso kodekso (*Kodeks postępowania cywilnego*) 1103 ir 1110 straipsniai, kiek jie nustato jurisdikciją pagal atsakovo gyvenamąją vietą Lenkijoje, atsakovo valdomą turtą arba jo nuosavybės teises Lenkijoje, faktą, kad ginčo dalykas yra Lenkijoje, ir faktą, kad viena iš ginčo šalių yra Lenkijos pilietis,
- Portugalijoje: Civilinio proceso kodekso (*Código de Processo Civil*) 65 ir 65A straipsniai ir Darbo tvarkos kodekso (*Código de Processo de Trabalho*) 11 straipsnis,
- Rumunijoje: Įstatymo Nr. 105/1992 dėl tarptautinės privatinės teisės santykių 148–157 straipsniai,

- Slovėnijoje: Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymo (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48 straipsnio 2 dalis, susijusi su Civilinio proceso įstatymo (*Zakon o pravdnem postopku*) 47 straipsnio 2 dalimi, ir Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymo (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58 straipsnis, susijęs su Civilinio proceso įstatymo (*Zakon o pravdnem postopku*) 59 straipsniu,
 - Slovakijoje: Įstatymo Nr. 97/1963 dėl tarptautinės privatinės teisės 37–37e straipsniai ir su šiais straipsniais susijusios procesinės normos,
 - Šveicarijoje: *le for du lieu du séquestre*/*Gerichtsstand des Arrestortes*/*foro del luogo del sequestro*, kuris suprantamas *loi fédérale sur le droit international privé*/*Bundesgesetz über das internationale Privatrecht*/*legge federale sul diritto internazionale privato* 4 straipsnio prasme,
 - Suomijoje: Teismo proceso kodekso (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*) 10 skyriaus 1 skirsnio pirmos dalies antras, trečias ir ketvirtas sakiniai,
 - Švedijoje: Teismo proceso kodekso (*rättegångsbalken*) 10 skyriaus 3 skirsnio pirmos dalies pirmas sakiny,
 - Jungtinėje Karalystėje: taisyklės, pagal kurias jurisdikcijos pagrindu gali būti:
 - a) bylos iškėlimo dokumentas, pateiktas atsakovui jo laikino buvimo Jungtinėje Karalystėje metu; arba
 - b) atsakovui priklausanči nuosavybė, esanti Jungtinėje Karalystėje; arba
 - c) ieškovo areštuota atsakovui priklausanči nuosavybė, esanti Jungtinėje Karalystėje.
-

II PRIEDAS

Teismai arba kompetingos institucijos, kurioms gali būti pateiktas konvencijos 39 straipsnyje nurodytas prašymas, yra:

- Belgijoje: *tribunal de première instance* arba *rechtbank van eerste aanleg*, arba *erstinstanzliches Gericht*,
- Bulgarijoje: *Софийски градски съд*,
- Čekijos Respublikoje: *okresní soud* arba *soudní exekutor*,
- Danijoje: *byret*,
- Vokietijoje:
 - a) *Landgericht* teismo rūmams pirmininkaujantis teisėjas;
 - b) notaras, kai norima paskelbti apie autentiško dokumento vykdymą,
- Estijoje: *maakohus* (apygardos teismas),
- Graikijoje: *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
- Ispanijoje: *Juzgado de Primera Instancia*,
- Prancūzijoje:
 - a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;
 - b) *président de la chambre départementale des notaires*, kai pateikiamas prašymas paskelbti apie notaro autentiško dokumento vykdymą,
- Airijoje: *High Court*,
- Islandijoje: *héraðsdómur*,
- Italijoje: *corte d'appello*,
- Kipre: *Επαρχιακό Δικαστήριο* arba teismo sprendimo dėl išlaikymo atveju – *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- Latvijoje: *rajona (pilsētas) tiesa*,
- Lietuvoje: Lietuvos apeliacinis teismas,
- Liuksemburge: *tribunal d'arrondissement* pirmininkaujantis teisėjas,
- Vengrijoje: *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*, o Budapešte – *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- Maltoje: *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* arba *Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*, arba teismo sprendimo dėl išlaikymo atveju – *Registatur tal-Qorti*, kuriam bylą perduoda *Ministru responsabbli għall-Gustizzja*,
- Nyderlanduose: *voorzieningenrechter van de rechtbank*,
- Norvegijoje: *tingrett*,
- Austrijoje: *Bezirksgericht*,
- Lenkijoje: *sąd okręgowy*

- Portugalijoje: *Tribunal de Comarca*,
 - Rumunijoje: *Tribunal*,
 - Slovėnijoje: *okrožno sodišče*,
 - Slovakijoje: *okresný súd*,
 - Šveicarijoje:
 - a) atsižvelgiant į teismo sprendimus, kuriais nustatoma sumokėti tam tikrą pinigų sumą – *juge de la mainlevée/Rechtsöffnungsrichter/giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione*, pagal procedūrą, kurią reglamentuoja *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento* 80 ir 81 straipsniai;
 - b) atsižvelgiant į teismo sprendimus, kuriais nustatoma atlikti kitą veiksmą, nei sumokėti pinigų sumą *juge cantonal d'exequatur compétent/zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter/giudice cantonale competente a pronunciare l'exequatur*,
 - Suomijoje: *käräjäoikeus/tingsrätt*,
 - Švedijoje: *Svea hovrätt*,
 - Jungtinėje Karalystėje:
 - a) Anglijoje ir Velse: *High Court of Justice* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*, kuriam bylą perduoda *Secretary of State*;
 - b) Škotijoje: *Court of Session* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Sheriff Court*, kuriam bylą perduoda *Secretary of State*;
 - c) Šiaurės Airijoje: *High Court of Justice* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*, kuriam bylą perduoda *Secretary of State*;
 - d) Gibraltare: *Supreme Court of Gibraltar* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*, kuriam bylą perduoda *Attorney General of Gibraltar*.
-

III PRIEDAS

Teismai, kuriems galima pateikti konvencijos 43 straipsnio 2 dalyje nurodytus skundus, yra:

- Belgijoje:
 - a) atsakovo apeliacijoms – *tribunal de première instance* arba *rechtbank van eerste aanleg*, arba *erstinstanzliche Gericht*;
 - b) ieškovo apeliacijoms – *cour d'appel* arba *hof van beroep*,
- Bulgarijoje: *Апелативен съд – София*,
- Čekijos Respublikoje: apeliacinis teismas per apylinkės teismą,
- Danijoje: *landsret*,
- Vokietijos Federacinėje Respublikoje: *Oberlandesgericht*,
- Estijoje: *ringkonnakohtus*,
- Graikijoje: *Εφετείο*,
- Ispanijoje: *Juzgado de Primera Instancia*, priėmęs ginčijamą sprendimą; sprendimą dėl apeliacinio skundo priima *Audiencia Provincial*,
- Prancūzijoje:
 - a) *cour d'appel* dėl sprendimų, leidžiančių pateikti prašymą;
 - b) *tribunal de grande instance* pirmininkaujantis teisėjas dėl sprendimų, kuriais prašymas atmetamas,
- Airijoje: *High Court*,
- Islandijoje: *héraðsdómur*,
- Italijoje: *corte d'appello*,
- Kipre: *Επαρχιακό Δικαστήριο* arba teismo sprendimo dėl išlaikymo atveju – *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- Latvijoje: *Apgabaltiesa per rajona (pilsētas) tiesa*,
- Lietuvoje: Lietuvos apeliacinis teismas,
- Liuksemburge: *Cour supérieure de justice*, kaip civilines apeliacijas nagrinėjantis teismas,
- Vengrijoje: vietos teismai, esantys apygardos teisme (Budapešte – Budos centrinis apygardos teismas); apeliacijas nagrinėja apygardos teismas (Budapešte – Sostinės teismas),
- Maltoje: *Qorti ta' l-Appell* pagal apeliacijų nagrinėjimo procedūrą, nustatytą *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12*, arba teismo sprendimo dėl išlaikymo atveju – *ċitazzjoni dalyvaujantis Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*,
- Nyderlanduose: *rechtbank*,

- Norvegijoje: *lagmannsrett*,
 - Austrijoje: *Landesgericht per Bezirksgericht*,
 - Lenkijoje: *sąd apelacyjny per sąd okręgowy*,
 - Portugalijoje: *Tribunal da Relação* yra kompetentingas teismas. Apeliaciniai skundai turi būti pateikiami laikantis galiojančių nacionalinės teisės nuostatų pateikiant paraišką teismui, kurio sprendimas apskūstas apeliacine tvarka,
 - Rumunijoje: *Curte de Apel*,
 - Slovėnijoje: *okrožno sodišče*,
 - Slovakijoje: apeliacinis teismas, per apylinkės teismą, kurio sprendimas skundžiamas,
 - Šveicarijoje: *tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale*,
 - Suomijoje: *hovioikeus/hovrätt*,
 - Švedijoje: *Svea hovrätt*,
 - Jungtinėje Karalystėje:
 - a) Anglijoje ir Velse: *High Court of Justice* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*;
 - b) Škotijoje: *Court of Session* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Sheriff Court*;
 - c) Šiaurės Airijoje: *High Court of Justice* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*;
 - d) Gibraltare: *Supreme Court of Gibraltar* arba, kai teismas turi priimti sprendimą dėl išlaikymo, *Magistrates' Court*.
-

IV PRIEDAS

Skundai, kuriuos galima pateikti pagal konvencijos 44 straipsnį, yra šie:

- Belgijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Liuksemburge ir Nyderlanduose – apeliacinis skundas,
- Bulgarijoje: *обжалване пред Върховния касационен съд*,
- Čekijos Respublikoje: *dovolání* ir *žaloba pro zmatečnost*,
- Danijoje: skundas *højesteret*, *Procesbevillingsnævnet* leidimu,
- Vokietijos Federacinėje Respublikoje: *Rechtsbeschwerde*,
- Estijoje: *kassatsioonkaebus*,
- Airijoje: kasacinis skundas Aukščiausiajam Teismui,
- Islandijoje: apeliacinis skundas *Hæstiréttur*,
- Kipre: apeliacinis skundas Aukščiausiajam Teismui,
- Latvijoje: apeliacinis skundas *Augstākās tiesas Senāts* per *Apgabaltiesa*,
- Lietuvoje: kasacinis skundas Lietuvos Aukščiausiajam Teismui,
- Vengrijoje: *felülvizsgálati kérelem*,
- Maltoje: apeliacinis skundas negali būti pateikiamas jokiame kitame teisme; teismo sprendimo dėl išlaikymo atveju – *Qorti ta' l-Appell* pagal skundo procedūrą, nustatytą *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*,
- Norvegijoje: apeliacinis skundas *Høyesteretts Ankeutvalg* arba *Høyesterett*,
- Austrijoje: *Revisionsrekurs*,
- Lenkijoje: *skarga kasacyjna*,
- Portugalijoje: kasacinis skundas,
- Rumunijoje: *contestație în anulare* arba *revizuire*,
- Slovėnijoje: apeliacinis skundas *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*,
- Slovakijoje: *dovolanie*,
- Šveicarijoje: *recours devant le Tribunal fédéral*/Beschwerde beim Bundesgericht/ricorso davanti al Tribunale federale,
- Suomijoje: apeliacinis skundas *korkein oikeus/högsta domstolen*,
- Švedijoje: apeliacinis skundas *Högsta domstolen*,
- Jungtinėje Karalystėje: vienintelis kasacinis skundas.

V PRIEDAS

Pažymėjimas dėl teismo sprendimų ir teismo susitarimų, nurodytas Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 54 ir 58 straipsniuose

1. Kilmės valstybė
2. Teismas arba kompetentinga institucija, išduodantys pažymėjimą
 - 2.1. Pavadinimas
 - 2.2. Adresas
 - 2.3. Telefonas/faksas/elektroninis paštas
3. Teismas, kuris priėmė sprendimą/patvirtino teismo susitarimą (*)
 - 3.1. Teismo rūšis
 - 3.2. Teismo vieta
4. Teismo sprendimas/teismo susitarimas (*)
 - 4.1. Data
 - 4.2. Numeris
 - 4.3. Teismo sprendimo/teismo susitarimo (*) šalys
 - 4.3.1. Ieškovo (-ų) pavardė (-ės)/pavadinimas (-ai)
 - 4.3.2. Atsakovo (-ų) pavardė (-ės)/pavadinimas (-ai)
 - 4.3.3. Kitos (-ų) šalies (-ių) pavardė (-ės)/pavadinimas (-ai)
 - 4.4. Bylos iškėlimo dokumento įteikimo data, jei teismo sprendimas buvo priimtas už akių
 - 4.5. Teismo sprendimo/teismo susitarimo tekstas (*), pateikiamas kaip šio pažymėjimo priedas
5. Šalių, kurioms buvo suteikta teisinė pagalba, pavadinimai

Teismo sprendimas/teismo susitarimas (*) yra vykdytini kilmės valstybėje (Konvencijos 35 ir 58 straipsniai) prieš:

Pavardė/pavadinimas:

Priimta ... data ...

Parašas ir (arba) antspaudas

(*) Išbraukti, kas nereikalinga.

VII PRIEDAS

Pagal Konvencijos 65 straipsnį ši konvencija visų pirma pakeičia šias konvencijas:

- Susitarimą tarp Šveicarijos Konfederacijos ir Ispanijos dėl abipusio teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, pasirašytą 1896 m. lapkričio 19 d. Madride,
- Čekoslovakijos Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos konvenciją dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo su papildomu protokolu, pasirašytus 1926 m. gruodžio 21 d. Berne,
- Šveicarijos Konfederacijos ir Vokietijos reicho konvenciją dėl teismo sprendimų ir arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1929 m. lapkričio 2 d. Berne,
- Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos konvenciją dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1932 m. kovo 16 d. Kopenhagoje,
- Šveicarijos Konfederacijos ir Italijos konvenciją dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1933 m. sausio 3 d. Romoje,
- Švedijos ir Šveicarijos Konfederacijos konvenciją dėl teismo sprendimų ir arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1936 m. sausio 15 d. Stokholme,
- Šveicarijos Konfederacijos ir Belgijos konvenciją dėl teismo sprendimų ir arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1959 m. balandžio 29 d. Berne,
- Austrijos ir Šveicarijos Konfederacijos konvenciją dėl teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1960 m. gruodžio 16 d. Berne,
- Norvegijos ir Jungtinės Karalystės konvenciją dėl abipusio teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1961 m. birželio 12 d. Londone,
- Norvegijos ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvenciją dėl teismo sprendimų ir vykdytinų dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1977 m. birželio 17 d. Osle,
- Danijos, Suomijos, Islandijos, Norvegijos ir Švedijos konvenciją dėl teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1977 m. spalio 11 d. Kopenhagoje,
- Norvegijos ir Austrijos konvenciją dėl teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašytą 1984 m. gegužės 21 d. Vienoje.

VIII PRIEDAS

Konvencijos 79 straipsnyje nurodytos kalbos yra bulgarų, čekų, danų, olandų, anglų, estų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, vengrų, islandų, airių, italų, latvių, lietuvių, maltiečių, norvegų, lenkų, portugalų, rumunų, slovakių, slovėnų, ispanų ir švedų kalbos.

IX PRIEDAS

1 protokolo II straipsnyje nurodytos valstybės ir taisyklės yra šios:

- Vokietija: Civilinio proceso kodekso (*Zivilprozeßordnung*) 68, 72, 73 ir 74 straipsniai, susiję su trečiųjų šalių informavimu,
- Austrija: Civilinio proceso kodekso (*Zivilprozeßordnung*) 21 straipsnis, susijęs su trečiųjų šalių informavimu,
- Vengrija: Civilinio proceso kodekso (*Polgári perrendtartás*) 58–60 straipsniai, susiję su trečiųjų šalių informavimu,
- Šveicarija: kantonuose, kuriuose taikomas Civilinio proceso kodeksas nenustato Konvencijos 6 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnyje nurodytos jurisdikcijos, – atitinkamos taikytino Civilinio proceso kodekso nuostatos, susijusios su trečiųjų šalių informavimu (*litis denuntiatio*).